

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Honda Giken Kogyo Kabushiki Kaisha

Pârâtă: Maria Patmanidi AE

Dispozitivul

Articolele 5 și 7 din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, astfel cum a fost modificată prin Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, precum și articolele 9 și 13 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară trebuie interpretate în sensul că titularul unei mărci se poate opune primei introduceri pe piață în Spațiul Economic European sau în Uniunea Europeană, fără consimțământul său, a unor produse de origine care poartă această marcă.

⁽¹⁾ JO C 377, 21.12.2013.

Ordonanța Curții (Camera a opta) din 4 septembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Autorità per l'energia elettrica e il gas/Antonella Bertazzi și alții

(Cauza C-152/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Politică socială — Directiva 1999/70/CE — Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP — Clauza 4 — Contracte de muncă pe durată determinată în sectorul public — Procedură de definitivare — Recrutarea unor lucrători angajați pe durată determinată în calitate de funcționari statutari fără concurs public — Determinarea vechimii în muncă — Absență totală a luării în considerare a perioadelor de serviciu realizate în temeiul unor contracte de muncă pe durată determinată — Principiul nediscriminării)

(2014/C 409/38)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Pârâți: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Guissani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Dispozitivul

- 1) Clauza 4 din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care exclude în totalitate luarea în considerare a perioadelor de serviciu realizate de un lucrător pe durată determinată al unei autorități publice în vederea determinării vechimii în muncă a acestuia din urmă cu ocazia recrutării sale pe durată nedeterminată de către aceeași autoritate în calitate de funcționar de carieră în cadrul unei proceduri specifice de definitivare a raportului său de muncă, în cazul în care funcțiile exercitate în temeiul unor contracte de muncă pe durată determinată corespund celor exercitate de un funcționar de carieră din categoria relevantă al acestei autorități, cu excepția cazului în care această excludere este justificată de „motive obiective” în sensul punctelor 1 și/sau 4 ale acestei clauze, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere. Simplul fapt că lucrătorul pe durată determinată a realizat perioadele de serviciu menționate în temeiul unui contact sau al unui raport de muncă pe durată determinată nu constituie un astfel de motiv obiectiv.

- 2) Obiectivul care constă în a evita producerea unor discriminări pozitive împotriva funcționarilor de carieră angajați în urma reușitei la un concurs public nu poate constitui un „motiv obiectiv” în sensul clauzei 4 punctele 1 și/sau 4 din acordul-cadru în cazul în care, precum în cauza principală, reglementarea națională în discuție exclude în totalitate și în toate împrejurările luarea în considerare a tuturor perioadelor de serviciu efectuate de lucrători în cadrul unor contracte de muncă pe durată determinată în scopul stabilirii vechimii acestora la momentul recrutării lor pe durată nedeterminată și, prin urmare, a nivelului lor de remunerare.

(¹) JO C 194, 24.6.2014.

Acțiune introdusă la 24 iunie 2014 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-303/14)

(2014/C 409/39)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Mifsud-Bonnici și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- Constatarea că, prin faptul că nu a informat Comisia cu privire la organismele de certificare a personalului și a societăților comerciale și cu privire la titlurile certificatelor acordate personalului și societăților comerciale care desfășoară activități în legătură cu anumite gaze fluorurate cu efect de seră care fac obiectul regulamentelor de punere în aplicare adoptate de Comisie și că nu a adoptat și nu a comunicat Comisiei normele privind sancțiunile aplicabile pentru încălcările dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră (¹), Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (2) coroborat cu articolul 12 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 303/2008 (²) al Comisiei, al articolului 12 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 304/2008 (³) al Comisiei, al articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 305/2008 (⁴) al Comisiei, al articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 306/2008 (⁵) al Comisiei, al articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 307/2008 (⁶) al Comisiei, al articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 308/2008 (⁷) al Comisiei și al articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul nr. 842/2006 instituie obligația în sarcina statelor membre să comunice Comisiei programele de formare și certificare pentru personalul și societățile implicate în instalarea, întreținerea și service-ul echipamentelor și sistemelor reglementate la articolul 3 alineatul (1) din regulament, precum și în recuperarea gazelor fluorurate cu efect de seră. Această obligație a fost detaliată în regulamentele de punere în aplicare adoptate de Comisie în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 842/2006.

Astfel, primul motiv este întemeiat pe faptul că, până în prezent, Republica Polonia nu a comunicat Comisiei nici numele organismelor de certificare pentru personalul și societățile comerciale care efectuează verificarea detectării scurgerilor, instalarea, întreținerea și service-ul echipamentelor staționare de răcire și de climatizare, ale pompelor de căldură, ale sistemelor de protecție împotriva incendiilor și ale extincătoarelor, precum și activități de recuperare a gazelor fluorurate cu efect de seră și nici titlurile certificatelor pentru personalul și societățile comerciale care îndeplinesc cerințele de certificare prevăzute de regulamentele de punere în aplicare adoptate de Comisie. În plus, nu au fost comunicate nici numele organismelor de certificare pentru personalul implicat în recuperarea gazelor fluorurate cu efect de seră provenite de la instalațiile de distribuție de înaltă tensiune și în recuperarea anumitor solvenți pe bază de gaze fluorurate cu efect de seră din echipamente și nici titlurile certificatelor pentru personalul care îndeplinește cerințele de certificare prevăzute de regulamentele de punere în aplicare adoptate de Comisie. De asemenea, autoritățile poloneze nu au comunicat în forma prevăzută de Regulamentul nr. 308/2008 al Comisiei numele organismelor care eliberează certificate pentru personal și nici titlurile certificatelor de formare a personalului care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 3 alineatul (2) și în anexa la Regulamentul nr. 307/2008.